

המחלכים שבאים מצד ישראל כי החיצונים אינם מרגישים ביחוד הנעשה בלחישה כמו
שנთברר לעיל **דָּהָא לֹא מִזְדוֹגֵי בָּהּוּ, וְלֹא קַיִמֵּין עַמְּהֹזָן, בְּרָאֵי נְזָנָן יִשְׂרָאֵל** כי זו"ן אינם מותיים בהם והם אינם עומדים עם זו"ן שייהה להם חלק ביחוד אלא ישראל לבדם שנשחתם עללה בסוד מ"ן ליסוד המלכות לעורר את זו"א אל היחוד, **דָּאִינְזָן בְּנֵי בִּיתָא, וּמְשֻׁמְשֵׁי לְהֹזֶה** שהם בני ביתה של המלכות והם משמשים אותה למ"ן ולקשط אותה בעטרות לעורר האהבה עד שתחפץ. **בְּגִין בְּרָכָאָן דְּנַפְּיקִי מְגִיְּהוּ, דְּיִשְׂרָאֵל הוּא** ולכן אחר כך הברכות היוצאות משפע היחוד זה של ישראל **וּיִשְׂרָאֵל נְטָלֵין בְּלָא, וּמְשֻׁדְּרֵי חֹלְקָא מְגִיה לְשָׁאָר עַמְּיִן** וישראל לוקחים את כל השפע ושולחים חלק ממנו לשאר האומות, **וּמְהַהֲוָא חֹלְקָא אַתְּזָנוּ כָּל אִינְזָן שָׁאָר עַמְּיִן** ומאותו חלק נזונים כל שאר האומות. **וְתַּאֲנָא, מִבֵּין סְטְרִי חֹלְקִיחָן דְּמַמְּנָן עַל שָׁאָר עַמְּיִן** ולמדנו כי בין צרכי החלק שמקבלים הממון של שאר האומות, **נְפִיק** (דף ר"ט ע"ב) **חַד שְׁבִיל דְּקִיק,** **דְּמַתְּפָן, אַתְּגִיד חֹלְקָא לְאִינְזָן תַּתָּאֵי** יוצא שביל דק והוא צינור השמאלי שבסיסו דז"א ומשם נ麝 החלק של אותם התחרותנים שהם שבעים שרי האומות, **וּמַתְּפָן מִתְּפָרֵשׁ לְבִמְחָסְטְרִין** ומשם הוא נפרד לכמה צדרים לכל החיצונים והקלוי. **וְדָא קְרִינְן לֵיה תִּמְצִית** ולזה השפע אנו קוראים תמצית כי עיקר השפע לוקחים ישראל משביל הימני של יסוד דז"א ומשם מתחמצים השיריים והולכים דרך הצינור השמאלי לשאר האומות, **דְּנַפְּיק מִסְטָרָא דְּאָרְעָא**

קדישא והכל יוצא מצד המלכות הקדושה כי היא המפרנסת לכל הנבראים כדי חייהם

עד שיעביר ה' ית' את רוח הטומאה מן הארץ.

כל העולם שותה מהתמצית ארץ ישראל שהיא המלוכה

ועל דא עלמא כויליה מהתמצית דארץ ישראל קא שתין

ועל זה אמרו בגמרה (תענית י) כל העולם שותה מהתמצית של ארץ ישראל.

מאן ארכין ישראאל. הא אוקיימנא ומה היא ארץ ישראל הרי ביארנו

שפירשו המלכות שהוא ארץ ל"א הנקרא ישראל. ובין לעילא, ובין

להתטא, כל אינזין שאר עטמין עובדי כוכבים ומזלות, לא

אתה צונן אלא מההוא תמצית ובין למעלה המלאכים הממנונים על האומות

ובין למטה כל שאר האומות עובדי עבודה זרה אינם ניזונים אלא מאותה התמצית. ולא

תימא דאיינזון בלחווזי ולא תאמיר שرك הם שותים מהתמצית לבדם,

אלא אפילהו אינזון בתראיין תתאיין, מההוא תמצית

שתאיין אלא אפילהו אותם הספירות של הסט"א מאותה התמצית הם מקבלים והיינו

ממותרות השפע המתמצה מצינור השמאלי דיסוד רוז"א. **וזדא הוא** וזה מה שבכתב

יעמוד מלאך ה' **במשועל הכרמים, שביל מרברבי שאר**

עמיין דמתברבן מגיד ומשועל הכרמים הוא השביל של שרי שאר האומות

שכולם מקבלים את השפע ממנה והוא עמד מלאך ה' לסתום.

בלעם רצה לקחת השפע ולקלל את עם ישראל והמלאך מנע בעדו

כד חמא הויא מלאכა, הדא בלעם אסמי לאתזן

הליימוד היומי

לֹהַהוּא שְׁבִילָא, דְּכַתִּיב כשראה המלך שבלם מטה את האتون לאותו השביל העינור השמאלי לקחת השפע ולקלล את ישראל כמו שכתו **לְהַטּוֹתָה** הַדָּרֶךְ, מִיד וַיַּעֲמֹד מֶלֶךְ יְהוָה בְּמִשְׁעוֹל הַכְּרָמִים, לְאַסְתָּמָא שְׁבִילָא, דְּלֹא יִסְתִּיעַן בֵּיה אִינּוֹן שֶׁאָר עַמְּין עַזְבֵּי כּוֹבָבִים וַמְּזֻלּוֹת, וַאֲינּוֹן בְּתַרְיִין תְּתָאֵין עמד שם המלך לסתום את השביל שלא יוכל להסתיע ממנו שאר העמים עובדי ע"ז ואותם הספירות של הסט"א. **וְאַזְלָא הָא, בְּהָא דָאמֵר רַבִּי יִצְחָק, בְּתִיב וַפְּרוֹשׁ וְ** שפירשנו מהו משועל הכרמים הוא הולך כפי ביאורו של רבי יצחק שאמר על מה שכתו **שְׁהַמְּלֻכָּה אָוֹרָתָה** (שיר השירים א) **שְׁמוֹנִי נֹטְרָה** את הכרמים כרמי שלי לא נטרתי **וְגֹזֶן**, **לְנֹטְרָא וְלְבָרְכָא לְשֶׁאָר עַמְּין בְּגַלְוָתָא.** **וְיִשְׂרָאֵל דָאַפּוֹן בְּרָמִי שְׁלִי, לֹא נֹטְרָתִי** ופירש רבי יצחק שהשכינה מתאוננת על כך שהוא שומרת על הכרמים של שאר העמים בגנות אבל את הכרם שלו שהם עם ישראל אינה יכולה לשמור, **בְּגַיִן דָאַפּוֹן בְּגַלְוִיתָא, וְלֹא מִתְבָּרְכִּין בְּדָקָא חִזִּי** לפי שהם בגנות ואיים מתברכים כראוי כי עתה ישראל אינם מקבלים אלא מתחמית השפע.

קוב"ה ושכינהה ערו למלאך לסתום את השביל

גָּדָר מִזָּה וְגָדָר מִזָּה. אמר רבי אבא, **הַיְד יִכְלֵל הַהוּא מֶלֶךְ אָבָא לְאַסְתָּמָא הַהוּא שְׁבִילָא** שאל רבי אבא איך יכול המלך לסתום את אותו השביל. **אֲלֹא בְּגַיִן דְּסִיוּעָא אַחֲרָא הַזָּה לִיה**

הליימוד היומי

אלא לפי שהיה לו סיוע אחר, **קדשא בריך הוא ובגנשת ישראל** הם קודשא בריך הוא ושבינתיה הנקראים "זה" וזה שכותוב גדר מ"זה" היינו מקוב"ה וגדר מ"זה" היינו מכונסת ישראל. **רבי יהודה אמר, אוצריתא מסיעא ליה, דכתיב** התורה שקיבלו ישראל היא שסייעת לו לסתום את השביל והוא גדר מזה וגדר מזה היינו דברי התורה שכותוב עליהם, (שמות לב) **מזה ומזה הם כתובים.**

הארון לא עזרה לבלעם והשליכה אותו אל השכינה

בזה היא שעתה מה כתיב. באotta השעה שעמד מלאך ה' במשעול הכרמים מה כתוב **ותרא הארץ זגו, ותלחץ אל הקיר,** מאי ותלחץ אל הקיר מהו סוד זה. **במה דעת אמר** כמו שכותוב (שעה כב) **מקרכך קיר זגו.** כתוב על השכינה שהיתה מקרות וצועקת בשעת החורבן **קיר:** **פטרונא, הוה דשלטא עלייהו** והיינו מי המקרקר היה הקיר שהיא הפטرون של עם ישראל השולטת עליהם כי קיר בלשון יווני הוא אדון. **ו�헉זאת רג'ם בלעם אל הקיר, היא לא יhab'a** ליה סיועא כלל הארץ לא נתנה לו סיוע כלל. **ובעקותא,** (ס"א אשחת) **אשרת** (ס"א אשחת) ליה להזיא קיר ובצרתה השליכה את בלעם גם כן לאותו הקיר שהוא השכינה. **וrmzoa liyah ha'i** ורמזה לו שהשער סתום ואין יכול להרעד להם, **בדין ולכן ויוסף להכottahai סטרא** הוסיף בלעם להכottaה במקל לצד משעול הכרמים שרצתה שתסייע לו בפועלתו.